

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Grammatica

[Köln], [um 1490/93]

Prima regula grammaticalis [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-289417](#)

Regule grāmaticales

rati sunt principia formalia respectu partium orationis.

Rimare regula grā

maticalis est ista. q adiectuum et suu substantiuu volunt coenire in tribus accidentibus grammaticalibus. s. in genere in numero et in casu. Exemplum albus vir. vtile animal. vñ verius. Et adiectuum substantiuo sociandus. In simili generi. casu pariter numerosq

Unde florista. Doble cum fixo pibus tribus associato. Asibus et numeris genus hys bene consociabis.

Exempla	Bonus homo	Alta quercus
	Beatus vir	Magnifica domus
	Albus homo	Tenera puella
	Virtuosus vir	Pinguis hircus

Pro maiori declaracione

Primitus regule tria in ordinē sunt vidēda. Primum de diuisiōnibz adiectuum et substantiū. Secundo de eoz unde diffiniuntur. Tertio de regula in se quomodo sc̄ ipsa sit intelligenda. Pro quo.

Hciendum pmo q duplex est adiectuum. s. casuaz le et no casuale. Adiectuum no casuaz le dicit esse aduerbiū flūxū vel fieri pbi determinās. H est actionē vel passionē verbī. Et s̄m h dicit pscia nus pmo iōris q aduerbiū est vi verbī adiectū. i. pbi determinatiū. De q adiectū regla no intelligit. H adiectū casuale ē dō q sual significās formā accentāle adherere suo subiecto. Et tale est triplex. s. voce tm. significātōe tm. voce et fcatōe sil. Adiectuum voce tm ēst dō mobilis p diuersa ḡna no tm fcat formā accidentalē iherere suo subiecto. sed poti fcat p modū subē mere determinabil p alterz vnuquodq; vt sunt pnoia pmissiō spēi. vt ego tu ille ipse iste. et d̄ adiectū voce tm. qz hz tm voce adiectui et no fcatōz. Sed adiectuum fcatōe tm ēst dō no mobilis p diuersa ḡna. fcas tm p modū adiacēt̄ alteri vt sunt noia officior. vt papa patriarcha sartor fasher maḡ ep̄s. Et d̄ adiectuum fcatōe tm. qz hz tm fcatōz adiectui fcat̄ voce. Sed adiectuum voce et fcatōe sil ē dō mobilis p diuer sa ḡna fcas cū h p modū adiacēt̄ alteri. vt alb niger iust lctus p tuosus studiosus zc. Et d̄ adiectuum voce et fcatōe sil. qz ta voce qz fcatōz adiectui obtinet. Un p̄ ex pōict̄ qz hec diuisio adiectui ē diuisio analogi in sua analogata. qz adiectuum casuale p p̄us et verius d̄ de adiectuo voce et fcatōe sil. qd̄ ē verissimū adiectum. deinceps p̄o de adiectuo fcatōe tm. Et tandem de adiectuo voce tantum.

23 ii

Regule grammaticales

RSciendum secundo. qd adiectiuū est adhuc duplex. s. pr
ru et impur. Adiectiuū purū est. qd est mobile p diversa gna cū h sign
ificas p modū adiacentis alteri. vt est adiectiuū voce et significatoe
sum. Et tale est duplex. s. pfessionis et nō pfessionis. Adiectiuū pfesi
onis est cui^o significati solū attribuit vni certe spēi. et nō plib. vt. pbs
iust. qd solū vni certe spēi. s. nature humanae attribuum. Qua ppter
possunt reddere suppositū verbo psonali. vt iusq^o floredit sicut illū.
Nō pfessionis adiectiuū est. cui^o significati attribuit plib. spēb.
et nō vni certe spēi. vt albo niger velox fortis etc. **H**z adiectiuū ipurū
est. qd aliquo mō ē mobile p diversa gna. non in significas p modū
adiacentis alteri. vt sunt pnomina primitiva speciei.

Scindū tertio qd nomē substantiū est dictio signifi
cans rem suā p modū p se stantis sicut hoc nomē lapis signifi cat
substantiā durā hñs esse p se in renū natura. Et hoc pnomē ego sig
nificat merā subam extra demonstratioē et relationē. Sed in demon
stratioē significat subam singularē p modū subsistentis. Unī illa dī
ctio dicit significare rem p modū p se stantis. qd ipam rem fecit inq
tū nō hz esse in alio. hz est inquātū sicut p modū cēntie distincie ab alio.
Et sic nota abstracta accidentiū dicunt substatiua. vt albedo nigre
do. iustitia. letitas etc. Ut dī substatiū a xbo substo as are. qd sub
stat accidentib. Sed nomē adiectiuū est deo significas re suā p mo
dū adiacentis alteri. vt albus niger. Hilt meus significat p modū
adiacentis alteri. s. possessori sic albo significat albedine p modū adia
centis alte rei. Unī illa dicit dī significare p modū adiacentis alteri
qd ipam rem significar inquātū inheret alteri. s. rei p se exēti. Quo i
quidē adiectiuū pō t esse duplex. s. absolutū et respectiū. Adiectiuū
absolutū sue finitū est qd fin s. et absolute informat suū substatiū
vt hoc nomē adiectiuū albus informat h nomē substatiū. s. hō vel
alios cōsimile. Sed adiectiuū respectiū sue infinitū est qd scdm se
et absolute nō informat suū substatiū. sed iu or dīne ad sua inferiō
ra. Ut sunt signa distributiua vniuersitatis distribuentia p pribi sub
iectiū vel p pribi integralib. vt sunt omnis nullus quilit.

Sciendum quarto. qd adiectiuū adhuc ē duplex. s. prime
impositiōis et scde impositiōis. Adiectiuū pme impositiōis est qd signi
ficat rem suā p modū adiacentis alteri hñs esse sine operatioē intellectus.
Vel sic. est qd attribuit substatiuo pme impositiōis. vt albo
niger scutis fortis clemēs pi. qd congrue dicit albus hō. sed inco nō
grue albo sylogism^o alba ppositio. Sed adiectiuū scde impositiōis est
qd significat suum significari p modū adiacentis alteri cum ope
ratioē intellectua. vt sylogisticus p poteticus. Similiter ex aduer
so duplex est substantiū. scz prime intentionis et secunde intentionis
vnde substantiū prime intentionis est qd significat rem suaz
p modū p se stantis que res habet esse sine operatioē intellectus.
Hci sic cum significatum potest attribui adiectuo prime imposi

Antiquorum

tionis. hō ut alīn⁹ vīr aīal nigredo albedo rē. Sed substātiū scēde tentōis est qđ significat rem suā p̄ modū p̄ se stant⁹ cum opatiōe in tellect⁹. vt syllō gisim⁹ p̄positio differētia gen⁹ sp̄es rē. Et quib⁹ de cīs p̄t qđ nō quodlīter adiectiū p̄t addi cuiuslib⁹ substātiū. Nam adiectiū scēde impositōis non p̄t addi substātiū p̄me impositōis. **C**uius rō est ista. qđ illud adiectiū solū detet addi suo substātiū qđ sp̄ificat in forma ⁊ depingit significatū sui substātiū. Sed adiectiū scēde impositōis non p̄t informare scēdū substātiū p̄me impositōis. qđ incō grue addīt̄ ei. **D**aior ē p̄sciam dicens qđ adiectiū est inuenīt̄ ad sp̄ificandū suū substātiū. **V**inor pbaf. qđ adiectiū scēde impositōis importat rem existēt̄ in aīa. **S**ubstantiūz sūt p̄me impositōis iportat rem extra aīam. mō res in aīa non p̄t informare ⁊ sp̄ificare rem extra aīam. **S**il rēcōuerſe substātiū se cūnde impositōis no p̄t addi adiectiū p̄me ip̄ositōis. p̄t rōz tāz etā. qđ p̄t oēs iste oīones sūt cēsende incō grue. vt aīal p̄poterī. **C**ācid⁹ sylogism⁹ alba p̄positio. **C**ōtra h̄ adiectiū bōnus v̄l'mal⁹ p̄me impositōis p̄t addi substātiū scēde ip̄ositōis. **E**t iā p̄me impōnis. qđ grue d̄ bon⁹ syllogism⁹ bon⁹ hō. qđ male d̄ etiā est qđ adiectiū p̄me impōnis nō p̄t addi substātiū scēde ip̄ositōis. **D**icēdū qđ nō est p̄tra p̄dicta. qđ quedā sunt adiectiūa qđ que mūt ram̄ rebus in aīa qđ etiā extra aīam. **E**t etiā rebus sp̄ualib⁹ ⁊ cor palib⁹. vt sunt bon⁹ ⁊ malus. ⁊ talia p̄t addi substātiūs dicentibus rem in aīa ⁊ etiā substātiūs dicentib⁹ rem extra aīam. **E**t sic hō dicit bonus bonitate morali. ⁊ sylogismus dicit bonus boni tate constructionis. qđ construīt̄ a tribus terminis ⁊ duabus propoſitionib⁹ in debito modo ⁊ figura positis.

Istis presuppositis regū

la in se sic est intelligēda. qđ in oī oīone simpliciter p̄grua. Adiectū casuā ⁊ adiectū rānt̄ voce ⁊ significatōe simul. ⁊ suū substātiūs deuent̄ conuenire in tribus accidentib⁹ grammaticalib⁹ p̄tialib⁹ adiūtūm non reducibilib⁹.

Dicit primo. In omī oīone simpliciter cōgrua. p̄pter orōnes figuratiue p̄gruas. in quib⁹ adiectiū ⁊ suū substātiū disconueniunt in istis tribus accidentib⁹ vt p̄t in ista vel cōsumili. v̄traz̄ formose me iudice sunt venerande. **E**t sil in ista. Iohes ⁊ laterina sunt albi. que oīones cōsumiles admittunt. p̄pter certam rationem excusantē. **D**icit adiectiūz casuale. p̄pter excludere adiectiū non casuale. vt sunt aduerbia qđ vere dicunt̄ adiectiūa ⁊ tri non conueniunt cum construetib⁹bus cum quib⁹ construīt̄ in istis tribus accidentib⁹. qđ nō sunt ali cūniū numeri generis vel casus. vt lego bene. **D**icit tertio (adieciū tentum) p̄pter adiectiū partitū teneunt. qđ solum vult con-

Z iii

Regule grāmaticales

uentre cum suo substantiuo in genere et non in numero vel casu. ut una
foroz. vii. Aleceder. Soli est generis adiectiuum. Variatqz tē. Dicitur
quarto voce et facioe sil. propter istas orōnes vel similes. Quilis
er est epūs. nullus est p̄sibiter. iste orōnes sunt inco grue celende. Ut
q̄nto et suū substantiuum. q̄ non optet adiectiuum conuenire eis quolibet
substantiuo. sed solū debet conuenire cum suo substantiuo.

Wnde illud dicit̄ esse subi-
statiū alieui⁹ adiectiuū. qđ significat rem cui pōt adiacere v l̄ihere;
re res significata p̄ adiectiuū. Et illud dicit̄ esse adiectiuū alieui⁹ subi-
statiū. qđ est forma accūtale q̄ pōt inherere rei faceta p̄ substatiū.
Quia propter excludunt iste orōnes. Quidam syllagis. capa-
tategorica. aīal hypothetica et similes. in quibz res significata p̄ adi-
iectiuū non pōt adiacere vel inherere rei faceta p̄ substatiū. et q̄ sunt
inco grue. Dicit̄ ultim⁹ q̄ detent conuenire in tribus accidentibus
grammaticalibus. scilicet in numero genere et in casu.

Ratō at quare adiectiuū

et suū substatiū dicit̄ conuenire in numero est ista. q̄ adiectiuū habet se
ad substatiū sicut accūs ad suū subiectū. Et accūs et suū subiectū
faciunt vnum in numero. qđ adiectiuū et substantiuū. Denet p̄na. q̄
accidentia numerant numeratione suoz subiectoz. qđ idem in nume-
ro dicit̄ facere cum eis. q̄ illa sunt vnum nomine quoq̄ subiectū ē vnu
et idem. Alio rō est. Ha res intellecta singulariter dicit̄ significari singu-
lariter p̄ dictōez significante singularit. vel p̄ modū vnu. si q̄ alio
res p̄ se substitutes intelligi singulariter erit dicit̄ facere singularit. Et q̄ ac-
cidentia accipiunt esse a subiectis. si suba aut̄ est singularis. et q̄ accūs erit
singulare. q̄ ut fiat p̄ portio signi ad signatum. tunc si res facata p̄ subiectū
intelligi singulariter. etiā dicit̄ res facata p̄ adiectiuū dicit̄ intelligi et
significari singulariter. q̄ est cōs regula. scilicet res h̄z ec̄ sic h̄z intelligi. et p̄
p̄nō p̄ voces facari. Sed rō q̄ res dicit̄ conuenire in genere est ista. q̄ genere
attribuit dictioni rōne p̄tutis actiue. vel virtutis passiue. Sed virtus
actiua et passiua primo conuenit sube et non accūt. q̄ sola suba agit et
partit. vñ. metaphysice. Et qđ adiectiuū significans accūs accepit virtus
et actiua vel passiua a re facata p̄ suū substatiū. Et sic si res facata p̄
substatiū et intelligif sexū masculini vel feminī vel neutri⁹. sub h̄z sexū
masculini feminini vel neutri⁹ dicit̄ intelligi res facata p̄ adiectiuū. Et
qđ si substatiū est generis masculini. tunc etiā suū adiectiuū dicit̄ esse ge-
neris masculini. p̄bi grā asinus intelligif sexū esse masculini. qđ et suū
adiectiuū facans formā accidentalē ei inherentem debet intelligi et p̄
p̄nō facari sub sexū masculino. ut dicēdo grise⁹ azin⁹. magnus azin⁹.
Et sic p̄ q̄ adiectiuū et. Sed rō q̄ adiectiuū et suū substatiū

Antiquorum

volunt cōuenire in casu est ista. qz casus est dispositio sube. hoc est dicitur significans substantia in ordine ad actum. sed adiectiuū non ordinat ad actum nisi p suum substantiuū. qz adiectiuū detet cōuenire cū suo substantiuū in casu. Et iā si res significata p oīō nem intelligitur sub habitudine obliquitatis. ita enī accētia ipsius oīōnis dñt intelligi sub eadē habitudine obliquitatis. vt si res significata p substantiuū et suum adiectiuū intelligat sub habitudine obliquitatis. sub ea dem habitudine accidentia ordinis intelligant quapropter congrue dicit dēdi homini iusto panem.

Advertendum ē circa p̄e

dicta. qz ista tria accidentia respectiva s. numer⁹ genus et casus ad cōuenientiam adiectiuū et substantiuū requirunt sed non sufficiunt. Nam ppter ea adhuc requirunt duo. Primum est qz adiectiuū significat rem suam p modum adiacentis alteri. i. rei significate p substantiuū. qd substantiuū significat rem suam p modum p sestantis in ordine ad rem significat p adiectiuū. quapropter iste oīōnes sunt incōgrue ut albus syllo gismus. candida. positio. aīal. cathegoricū. qz libi significat adiectiuū pme ipsoitiois non pōt specificare informare et de pingere rem significat p adiectiuū scđe ipsoitiois. Sedm et qz substantiuū detet significare rem suaz p modū specificabilis p rem significatam p adiectiuū. Et adiectiuū detet significare rem suam per modū specificantis rem significat p substantiuū. Quapropter ista oīō hō rationalis non est cogrāta. qz adiectiuū est inuentū ppter specificare suum substantiuū. Sed hic rōnalis non specificat suum substantiuū. qz homo est p se rationalis.

Cōtra regulam arguit p̄i

mo sic. qz adiectiuū et suum substantiuū volunt conuenire n̄ quat⁹ tuor accidentib⁹ grāmaticib⁹. g male dictum est qz volunt cōuenire tantū in trib⁹. Antecedens probat p floristam dicentē. quattro albus habet trina bina relatio pter. vbi p albus intelligit adiectiuū cum suo substantiuo. Dicendum qz florista personam comprehendit sub numero. qz fin p̄ficiānum primo minoris. numerus et persona s̄c accidentia s̄mūga. i. coniugata. quia vbiqz reperitur vnum ibi reperitur et reliquum et econverso. i. vbiqz deficit vnum ibi deficit et reliquum. vt p̄z in verbis imp̄sonalibus et in infinitis que numeris et personis carent. Qel dicitur qz non est semper necessarium adiectiuū et substantiuū esse eiusdem persone. hoc marine verum est de adiectiuo voce tantum. vt est pronomen. vt ego. Johānes curro. vbi ego et Johānes sunt eiusdem catus. diuersarum tamen versolorum. etcetera. Patet ergo quomodo persona sub numero comp̄prehenditur.

A 119

Regule grammaticales

Becūdo sic. Opposita in diversis substantiis non repugnat
genitia sequitur & opposita accidentia in diversis
dictiōib⁹ non repugnat. q̄cuz adiectiu⁹ sit ge-
neris feminini. & substantiū gēneris masculini ester & grāua puenictia
vt dicēdo alba vir. Antecedens pbaf. q̄cuz albedo socras non repugnat
nigredini ciceronis. q̄cuz opposita in diversis substantiis non repugnat. tñ
ad sequens. q̄cuz opposita in diversis dictiōib⁹ repugnat. & hoc maxime
ver⁹ est q̄cuz iste dictioñes p̄tinēt ad vnam & eandē rem in numero si
cur sunt in p̄posito adiectiu⁹ & substantiū atēdens et suum sub-
iectum representantia que faciunt idem in numero.

Tertio sic. Adiectiu⁹ & suum substantiū differunt essentialiter
q̄cuz non pueniunt in his tribus accidentibus. Antecep-
t̄ens pbaf. q̄cuz adiectiu⁹ & substantiū habent di-
uersas dictioñes essentialites. vt p̄i⁹ patuit. q̄cuz non pueniunt. Etiam
quecūz differunt essentialiter & realiter. etiā differunt accidentaliter.
sed adiectiu⁹ & substantiū sunt hmoi. Dicendum est negādo p̄ se
quentiā q̄cuz non pueniunt in trib⁹ accidentibus grammaticalibus. q̄cuz n̄i-
hil phileat ea que differunt essentialiter puenire in accidentibus eōib⁹
puenire sicut nix & cristallus differunt essentialiter. & tñ pueniunt acci-
dentialiter. s. in alteridine. Sic etiam est de adiectiu⁹ & substantiū. q̄cuz
differunt essentialiter & cōsequenter accidentaliter &c.

Quarto sic. Illa est & grāua duodecim milia signati. & tñ
adiectiu⁹ & substantiū discoueniunt in ḡne.
Antecedens pbaf. p̄ scda pre. q̄cuz adiectiu⁹. s. si-
gnati est generis masculini. & substantiū milia est generis neu-
tri. Nec pot excusari q̄cuz antiquit⁹ milia erat generis ois. Tñ
Petrus helie. Nō fletas mille. d̄a pluraliter generis oī. q̄cuz tunc ad-
iectiu⁹ & substantiū adhuc discoueniunt in genere. eo q̄cuz adiectiu⁹
est generis masculini. et substantiū generis omnis. q̄cuz sunt diversa
genera. Dicendum q̄cuz cōiter soler dici q̄cuz antiquit⁹ milia erat generis
ois & declinabili sic. Nominatioñ h̄i & hec & hec milia. Genitivo hor-
& h̄ap. & hor⁹ milii. & sic de alijs. s̄m quaz considerationem ḡnis mil-
lia ponit in pdicta oīōne sacre pagine. vñ Alexander. In triplice ḡne
nere numeralia noīa pone. vñ qdā. In triplice ḡne milia dicta fuere.
Milia signati. d̄ara pure & grāutati. Sed ad replica d̄i q̄cuz non requi-
rit q̄cuz adiectiu⁹ & substantiū esse eiusdem ḡnis totalis sed sufficit p̄tia.
Q̄cuz d̄i q̄cuz h̄ adiectiu⁹ signati restringit suum substantiū. s. milia
ad standum secum in codem genere.

Quinto sic. Relatiū & suū aīs discoueniunt aliquā i ca-
su & tñ h̄i le sic adiectiu⁹ & substantiū. q̄cuz ad-
iectiu⁹ & substantiū p̄t aliquā discouere i casu. aīs
notū ē. q̄cuz relatiū sit adiectiu⁹ pbaf. q̄cuz relatiū ē sincathēḡrum
& catactū syncathēḡrum. Nō syncathēḡrum ē adiectiu⁹

Antiquorum

Tres relatiū fcat p modū referētis sed nō dis referētis est mō dō adiacētis hoc est vna spē modi adiacētis. Item relatiū mouet p triā gñā t p tres tñmārōes. gē adiectū. Dōm negādo pñaz q̄ relatiū t suū gñis hēc se sicut adiectū t substātū. qz si relatiū de te re habere aliqđ substātū hoc erit pdeclinū sui antēdēcēt. qđ secū cōuenire debeat in casu. vt dōo video ioānes q̄ ioānes disputat. diligo petrū cuī p̄trīmīlērō. Sed o dōm q̄ relatiūz p̄sideratur duplī. Vno mō vr dicit actū referēdi t nō rē relatā t hoc p̄tigē qñ circa ipm exprimūt cō declinūt sui antēdēcētis sicut status exemplificatum est. Alio mō considerat vr dicit rem relatā t p̄notat actū referēdi t sic relatiū capienda est substātū. hoc est tenet substātū quādō circa ipm non exprimunt pdeclinūt sui antēdēcētis. Sed p̄mo mō cōsiderando ipm tenet adiectū.

Hēxto adiectūt t substātūz discōueniūt in nūero. qđ p̄baſ. qz adiectūt mille est plis nūeri. sed substātūz s̄c̄ artifex est singularis nūeri ergo discōueniūt. Dōm q̄ mille nō est adiectūt hui⁹ noīs artifex sed hoc rotum mille artifex ē vñū nomē cōpositē figure ex duob⁹ rectis cōpositū. ergo ibi nō est cōstructio adiectūt t substātūt sed potius ibi p̄structio p̄bi substātūt cū s̄llib⁹ casib⁹ an t post. Sitr dicit ad illaz vide vñū mille est vñuz nomen cōpositū ex duob⁹ rectis t est cōstructio trāslītūa.

Heptimo sic. Illa est cōgrua longa a. t tn adiectūt t substātūt discōueniūt in gne. qz adiectūt longa est gñis femi. t substātūt s̄c̄ a ē gñis neutri. vtz p̄ pe. he. dicētē q̄ nota litteraz s̄c̄ gñis neutri. vñ. Proba seu grecē s̄c̄ ligue s̄c̄ latīne. H̄ic neutri gñis nec idonea s̄c̄ flexib⁹ vñllis. Dōm q̄ a nō est substātūt hui⁹ adiectūt lōga. sed h̄z substātūt subintellectus. s̄lfa cui q̄ cōuenit in gne. Sitr dōm ad istaz adulter erit supād⁹. vbi adulter nō est substātūt hui⁹ noīs supād⁹ ex quo ibi adulter ponit materialiter t oīs dō materialis posita est gñis neutri. et ḡ h̄abet ibi substātūz subintellectus. s̄l. Ille termin⁹ s̄lra. Humilit̄ dicit ad istā inquies ē curta. Inquies illa dō est curta. id est correpta.

Octavo sic. Illa ē 2ḡma. lis est de paupere regno. t tn adiectūt t substātūt discōueniūt i gne. ḡ t̄c̄ neris cōis p̄ regulā. t cōi nores t substātūt est gñis neutri. Dōm q̄ ipa ē cōgrua p̄ pñtez r̄las. Et ad pbatōez dr q̄ licer paup sic gñis cōis indeclinādo. qñ cōp̄mitur duo articulāria pnomia. vt hic t̄ hec paup. m̄ i p̄structōe ē gñis oīs t ḡ d̄ alex. Plib⁹ ex ist⁹ neutra so-

Dono sic. Illa est cōgrua. albo pede. Ciat̄e videbis t tn adiectūt t substātūt discōueniūt in casu. qz adiectūt s̄c̄ albo est nominatiū casus t substātūt

Regule grammaticales

se pedem est acutus casus. ergo disconuenient in casu. **Dicendum** q; non est contra regulam. quia regula intelligitur de orione simpli et cōgrua. sed ibi cōmītis sinodoche. ergo nō est contra. tē.

sic. h̄ ē adiectū et substantiū **Tauri** mei et altilia mea

Decio s̄ occisa et tam adiectū et substantiū disconuenient in ḡne q; adiectū. s̄. occisa ē ḡnis neutri et sustantiu. s̄. thauri ē ḡnis masculini. ḡ disconuenient i ḡne. Dōm q; aliq dīcunt. q; illa oīo sit simpli cōgrua. sed figuratio p cōcepto ex gener. sed hoc nō valer. q; adiectū in cōcepto ex gener. debet se cōformare in genere cū dōne cōcipiente et nō cū dōne cōcepta. q; dicit alexand̄ q; masculinū genus cōcipit seim et neutrū nec retrouerte. ḡ h̄ adiectū nō dīz cōuenire cuz dōne cōcepta in genere. Qua ppter dōz ē q; hic committit anthītref habens fieri qn accēns ponit p accēte. s̄ nūero. p nūero. gen. p ḡne sicut hic. Alij at dicit q; hic sit zeuma or dinando sic cōstructiūlīa. altilia mea s̄ occisa et thauri mei et sic cōstructibile posterius assūptus disconuenit enī pōz in genere. Et sic dōm ē q; rglā intelligit de oīo simp̄lē cōgrua et nō figuratiō cōgrua.

sic. Hic est adiectū et substantiū et tū disconuenient i nūero. s̄. duo ioānes q; dīstatiuaz s̄. ioānes est singularis nūeri ex quo est nomē p̄p̄iū qd̄ cas

ret plurali numero. Dōm q; noīa p̄p̄ia possunt habere plāles nūerū quatuor modis. Primo rōne eventus. vt si casu aliter continget et duo homines vocarentur hoc nomine ioānes vel cathe runc possūmus de istis dicere isti sunt duo ioānes vel duo cathones ponendo hoc nomē ioānes in plurali numero. Secundo noīa p̄p̄ia possunt habere re plēm numerū ppter similitudinem qualitatis corporalis. vt si s̄. duo homines fortiores alii possūm̄ de istis dicere isti s̄. duo hectors. q; hector fuit grecor fortissimus. Tercio ppter similitudinem qualitatis intellectualis vt si sine duo homines sapientiores alii s̄. hoīb̄ de ipsis possūmus dicere isti s̄. duo salomones ponendo hoc nomē salomo in plurale nūero ppter similitudinem qualitatis intellectualis. Quarto rōne originis vel gnatōis. vt si theucer gnatasset multos filios possūmus de ipsis dicere isti s̄. theucrī pōnendo hoc nomē theucer in plē nūero. si fiat istoꝝ quatuor modis ppter rōne. tū nū sumit ppter s̄. sumit transsumptive sive similitudinarie p noīe appellatio. Et sic p̄dicte oīones sunt cōgrue p regula adiectū et substantiū. tē.

Ecūda regula grāmaticalis est ista. q; suppositum et appositū detent cōuenire in tribus accētib⁹ grāmaticalib⁹. s̄. in numero in ḡsona et in rectitudine casuali. Neplū ut sortes disputat. p̄p̄. Inter appo et suppo tria dīcēntia quero.